

Publicerad 2019-10-31 16:07 av Solstrale

Teckning: Solstrale...

HON NÅDDE INTE LÄNGRE

styrkan sitter i håret

i denna vikingasaga...

bakom varje viking finns också en kvinna och barnet...

på den första dagen såg hon allt i rosenrött. den andra dagen hade redan sotet från alla brända kronblad befläckt glädjen. solstrålarna trängde knappt igenom näthinnan. den dimmiga synen kallades för förnekelsen. barnet kom till världen. historien skulle upprepa sig fler hundra generationer. hon visste redan. men hennes läppar var förseglade i tystnadens betonglika fundament. att resa sig kunde hon inte se ledde henne upp i hierarkin. att klättra i den bland kvinnfolket var heller inte lönt. bara armbågar och spjutspetsar i sidan ledde det till. solen lyste genom diset. barnet var en riktig ljusglimt. ögonen medvetandegjordes. sinnena skärpets. hjärtat vidgades och fick rum med fler. kamraterna till barnet var strålar av sammansvetsad vänskap. livets mörka dagar började ljusna. det hon inte visste var att hon skulle uteslutas ur gruppen. hon ansågs vara ett hot. barnen följde henne. barnen lyssnade till henne. barnen började tänka och känna egenvärde. så nu var det dags att krossa kärleksväldet. inget gott kunde komma ur romantiserade fantasier om en bättre framtid. här handlade det om att alla måste gå åt samma håll. om det var på grund av överlevnad eller prestige var svårt att skilja på.

nu var dagen kommen att föra henne bakom ljuset. ställa henne i skuggan av gruppen eller tvinga henne att lämna. att lämna kunde ge henne följare. så som att utesluta henne kunde ge henne upprorsmakare som stod upp för henne. då skulle flera bryta sig ur tillsammans med henne. målet stod klart för meningen. det återstod endast att eliminera henne och hennes avkomma. vikinga maken visste intet ett ord. han anade inte något som helst. och en dag var de bara borta. sorgen sänkte sig över byn. tystnadens mur bröts. skallgång inleddes av de stått barnet och kvinnan nära. solens strålar maktade inte med att tränga igenom molntäcket. mörkret nådde nu allas ansikten. de skyldiga svartnade i synen när de insåg sitt misstag. nu satt de inför rådet. de satt fast i en rävsax. nu insåg de sitt dåd. "HON NÅDDE INTE LÄNGRE NÅGOT SYFTE..." dvs deras motiverande fraseringar att ta henne av daga smulades ned till ett bestialiskt motiv. hennes vänner satte där efter på högsta prioritet att tala öppet om det mörkaste. för att ge plats åt ljusets segrare. det vill säga de som följer sitt hjärta och vägrar förtrycka sig själva och andra. de få individer med rödlätt hårsvall är beviset för att dem funnits men dem har tvingats gå sitt öde till mötes. där av har deras liv och släkte hängt på håret...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten